

[Stats- og udenrigsministeren.]

regeringen. Naturligvis forstår jeg og mine kolleger, at dette må være oppositionens bestræbelse og hensigt. Jeg håber dog, at man tilgiver mig, når jeg modsat dette gerne vil give udtryk for taknemlighed over et loyalt både personligt og sagligt samarbejde i regeringen.

De to ærede ordførere ved, at selv om der er uoverensstemmelser — og naturligvis er der det — og selv om der har været vanskeligheder på forskellige områder og utvivlsomt vil blive vanskeligheder fremefter på andre områder, har det alligevel været gørligt at forme en politisk virksomhed, der både er omfattende og indgribende; det er min overbevisning, at dette også vil være muligt fremefter.

Det er jo indlysende, at tre partier af forskellig karakter ikke kan samarbejde uden gensidig hensyntagen. Sådan måtte det jo være, også hvis f. eks. partiet venstre og det konservative folkeparti arbejdede sammen i en regering. Når jeg genkalder i erindringen, hvordan det konservative folkepartis gruppeformand, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, forleden svang krabasken over venstres skolelovsordfører, det ærede medlem hr. Hartling, og talte om en ødelæggelse af den danske skolelovgivning, ja, så kan jeg da levende forestille mig, at der omkring et sådant problem i en eventuel regering mellem de to partier ville være, skal vi kalde det meget stærke meningsudvekslinger. Jeg kan egentlig heller ikke se, hvad mærkeligt der er i noget sådant. Hovedsagen må være, om der kan findes fællesløsninger, som partierne hver for sig mener at kunne tage ansvaret for, og naturligvis må sådanne løsninger tilvejebringes ved drøftelser og forhandlinger, således som det er tilfældet i enhver regering.

Jeg sagde, at jeg udmærket forstod, at dette anliggende om regeringens indre debat måtte spille en væsentlig rolle i de ærede oppositionsordføreres taler. Det er jo nemlig ikke nogen dårlig folketingssamling, der ligger bag os, og det er ej heller dårlige resultater, vi kan se tilbage på. Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen beskæftiger sig meget med forsvaret og med boliglovgivningen, så skyldes det nok ikke blot, at disse spørgsmål endnu venter på deres løsning. Anledningen er vel i lige så høj grad,

at der på andre punkter er gennemført løsninger, som det er svært at underkende.

Jeg tænker på, at der er arbejdsfred i 3 år for det samlede danske erhvervsliv. Landbrugsordningerne er eller vil nu i dag blive gennemført. Arbejdsløsheden er lavere i dag end i lang tid, og med den nye lov om egnsudvikling kommer en bestræbelse i gang for effektivt at komme ledigheden til livs og skabe produktiv beskæftigelse i vanskeligt stillede områder i landet. Skolelovgivningen er ført i hus. Tjenestemandslvgivningen er færdiggjort. Ungdommens uddannelsesfond er udvidet til mere end det dobbelte beløb. Der er gennemført nye regler for beskatning af særlige indkomster og renteforsikringer. En moderniseret arbejdsledelseslovgivning er ført igennem. På mange områder i øvrigt er et godt lovgivningsarbejde præsteret. Og hertil kommer, at vor valutastilling er forbedret så stærkt, som det er fremhævet fra alle sider, og at statsfinanserne er i forsvarlig orden. Dette giver et helhedsbillede, som vi nok har grund til at fremhæve. Der er, synes jeg, tilvejebragt basis for en langsigtet økonomisk politik, og det er vigtigt for os alle.

Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen siger, at regeringen er uarbejdsdygtig, er dette derfor en i luften frit svævende påstand.

Jeg hørte med interesse det ærede medlem hr. Poul Møllers bemærkninger om valutastillingen. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at naturligvis kan en så betydelig valutaforbedring ikke blot skyldes juniforanstaltningerne fra i fjor. Når det ærede medlem siger, at det er klart, at andre faktorer må have virket i samme retning, så erklærer jeg mig ganske enig med det ærede medlem. Det interessante er imidlertid, at det ærede medlem nævner, at importtallene begyndte at falde allerede i april kvartal i fjor, og i denne sammenhæng fremhæver, at der allerede i juli 1957 — inden regeringsforanstaltningerne kunne virke — blev en valutafremgang på 160 mill. kr. Jeg bestrider ikke det ærede medlems oplysninger. Den eneste stilfærdige bemærkning, jeg har lyst til at gøre, er den, at det ville rigtignok have været vejledende for befolkningen og sympatisk i øvrigt, om sådanne betragtninger havde fået lov til at øve deres påvirkning under